

L'ESPORTIU

Futbol Lliga de campions

El Barça venç el PSV (1-2) i queda primer de grup

Messi aconsegueix, amb un gran gol, desencallar el partit en la segona part

Avui amb el diari

178388-117727W

per a quedar bé

El toc de màgia al teu plat

C/ Sant Pere de Rhode, 1 - 17494 PAU (Girona)
Tel. 872 00 42 15 - perquedarbe@gmail.com - www.perquedarbe.com

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIJOUS • 29 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14835 - AVUI / Any XL. Núm. 13705 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

La protesta en els serveis públics, al seu punt àlgid

COL·LECTIUS • Bombers i estudiants se sumen a les mobilitzacions i avui s'hi afegiran els funcionaris de la Generalitat

SANITAT • El govern presenta una proposta decisiva als metges després dels tres dies de vaga que han aturat l'atenció primària

Un fort dispositiu policial d'antiavalots situat a les portes del Parlament vigila la protesta de bombers i metges ■ EFE

La mobilització assetja el Parlament

Nacional

P9

Aznar i Piqué, en la presentació d'ahir ■ EFE

Aznar s'embolica de nou amb el colpisme

Nacional

P8

El TC veurà la reprovació del rei al Parlament

Europa-Món

P24

May utilitza la por per vendre l'acord del 'Brexit'

Europa-Món

P25

Borrell és un "racista", pels indígenes americans

C/ Illes Canàries, 104
08397 Pineda de Mar (Barcelona)
T. 93 762 19 76
www.centredediamontserrat.cat

877043-11881260

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Bandera verda

Hi ha un tema que a Catalunya, a Espanya, a Europa i a la resta del món suscita, o hauria de suscitar, un consens superior al

50%, als dos terços, al 80%. Hauria d'arribar al 100%. I aquest tema és la lluita radical, immediata i indiscutible contra el canvi climàtic. L'ONU acaba de demanar als mandataris d'arreu que tripliquin els esforços contra l'escalfament global o farem salat. De l'èxit d'aquesta lluita en depèn el futur de tothom perquè en cas contrari estarem davant d'un planeta inhabitable on no hi haurà espai per a cap hàbitat humà, per a cap forma d'organització social i, per tant, per a cap ideologia. De res li servirà a Donald Trump negar l'existència –avalada científicament– del canvi climàtic si aquest canvi climàtic s'acaba emportant els seus estimats Estats Units i qualsevol índex de l'autarquia capitalista que tant predica. Però a l'altre extrem ideològic també s'han comès errors que poden haver anat en detriment de l'objectiu final. Ho intento resumir pel broc gros:

L'ONU demana als dirigents d'arreu que tripliquin els esforços contra l'escalfament global o farem salat

s'ha vinculat la lluita contra el canvi climàtic a les esquerres. I és veritat que en un principi van fer un paper de punta de llança que, si es vol, es pot afegir un agraïment històric per aquest rol d'avantguarda. Però ara la lluita no és per un planeta millor sinó pel planeta en si. I aquí no s'ha d'excloure ningú. És cert que d'un temps cap aquí s'ha anat desfent aquesta fèrria vinculació entre ecologistes i esquerres. Però no fa tant que, per exemple a casa nostra, els Verds anaven com a cognom d'Iniciativa per Catalunya. L'exercici intel·lectual, per tant, és doble. Les dretes han d'acabar d'incorporar l'ecologisme amb la mateixa naturalitat amb què ja no qüestionen el sufragi universal, el divorci o el matrimoni homosexual. I les esquerres han de renunciar al monopoli cultural de pensar que la salvació del món depèn només d'ells. Renunciar al plàstic, apostar per un transport sense benzina o limitar per llei les emissions de CO₂ ja no és una qüestió dels uns o els altres. Hauria de ser només dels conservadors, però no dels que tenen l'etiqueta sinó de totes les persones que estiguin d'acord a, simplement, conservar la Terra.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Vaga de metges

Tenim en vaga el personal sanitari de primera instància. Com que el govern està només programat per declarar o implementar la desdibuixada República i no per administrar els problemes de cada dia, que són problemes que cada dia l'agafen per sorpresa i com si no haguessin de ser possibles, la seva reacció pel drama que la vaga manifesta ha estat de "perfil baix", per dir-ho misericordiosament. El president Torra no deu haver trobat entre els clàssics dels anys trenta un passatge que s'adigués amb la situació. El Departament de Salut ha pronunciat paraules evasives, almenys fins a l'hora d'escriure aquest article. El de Cultura n'ha emès unes quantes de les poesies que cada dia posa a disposició dels incondicionals però cap no es refereix ni metafòricament a la vaga. Ara és de metges. Demà serà de mestres, o de mossos, o de qualsevol sector del servei públic. Els exiliats a Bèlgica, que mantenen una autoritat si més no moral i que sempre són tan loquaços, tampoc han piulat o tuitejat res, i això que entre ells es troba un exconseller de Salut. La política

“Els polítics hi són, també, per acompanyar la gent amb problemes

ha d'acompanyar la gent: l'agent i la pacient. El portaveu de Junts per Catalunya ha carregat les culpes a "Madrid", que no aporta diners. D'acord, i per això, com diu, aspirem a la independència. Però la Generalitat disposa de diners, de molts diners, i tot és qüestió de prioritzar-ne els usos. La sanitat, l'escola, la seguretat i el benestar general han de passar davant d'altres objectius. Les delegacions que la Generalitat obre a l'exterior, ¿com divulgaran d'entrada la sanitat de Catalunya, que havia estat "la millor del món", si es troba depauperada? Entre els pacients que han anat als centres

d'atenció i els han trobat aquesta setmana desatesos hi ha els que s'han incomodat, els que s'han resignat i els que han entès que el personal de la bata blanca els va a favor perquè lluita per atendre'ls millor. El govern n'és menys sensible? Estic indignat i se'm nota, perdonin. Ja m'agradaria conservar la flegma, parlar de mongetes del ganxet, del cafè o del difunt Bertolucci. "Yo sé bien que los hombres no lloran pero hoy no me pude aguantar", deia una cançó, no sé si d'una sarsuela, que de petit sentia a la ràdio.

Criticar "els meus" dona raons i ales als adversaris? No passin ansia: com que tenim una oposició només programada per enfrontar-se al govern independentista i "republicà", la vaga també ha agafat de nou i balbucejant l'oposició. Estem ben desemparats. A més a més: jo amonesto "els meus" precisament perquè són "els meus", i desitjo que es corregeixin. Ningú no renya els fills dels altres. Així no s'eixampla la base. Aquests administradors no convencen ningú de les bondats de la independència i la "República" que ens han de facilitar i governar.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/n7m3e2>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Nacionalisme ranci

“Per què els Estats Units tenen un major nivell d'integració política? Primer, perquè tenen tots el mateix idioma i, segon, perquè tenen molt poca història al darrere. Van arribar a la independència gairebé sense història, l'única cosa que havien fet era matar quatre indis.” Les declaracions són de l'encara ministre d'Afers Exteriors del govern espanyol, Josep Borrell, i les va fer en un fòrum organitzat per la Universitat Complutense de Madrid sobre el futur d'Europa. Encara que hi ha diferents estimacions –l'hispanista Àngel Rosemblat parlava en els seus estudis d'uns 13 milions d'habitants a Amèrica l'any 1492 i els historiadors de l'escola de Berkeley l'augmentaven fins als 112 milions–, la realitat és que van morir al voltant del 95% dels indígenes. Les més recents excavacions situen la població en uns 60 milions i la mortalitat en els 50. Sigui com sigui,

“La connexió de Borrell amb el nacionalisme més ranci l'està salvant

un genocidi, tot i que alguns defensen que no ho va ser pel fet que van morir “de malaltia”. Com si les malalties no haguessin arribat amb els colonitzadors. A l'Amèrica del Nord, a més, els colonitzadors no hi eren només per saquejar les riqueses, com els espanyols, sinó que s'hi volien quedar, volien substituir, literalment, una cultura per una altra. Vaja, que Borrell va fer mofa d'un genocidi. A més, va obviar que als Es-

tats Units es parlen més d'un centenar d'idiomes i que n'hi ha més d'una trentena amb reconeixement legal, com ara el francès en quatre estats del sud o una vintena de llengües indígenes a Alaska o Hawaii.

Si les declaracions de Borrell van ser premeditades per tapar l'escàndol Abengoa, com va fer quan va declarar la guerra a Flandes el dia que es va saber que el multarien, o si, simplement, obeeix a l'estil Borrell, només ho sap ell. Ara, que les declaracions i, sobretot, el to denoten l'estil supremacista del pitjor nacionalisme espanyol és una obvietat. Calia colonitzar-los i, total, si per això calia matar quatre indis, no passa res. Segurament aquesta connexió de Borrell, i de part del PSOE, amb el nacionalisme més ranci de Cs i el PP és el que fa que encara sigui ministre, tot i haver mentit quan es va destapar el cas Abengoa i haver estat multat per un organisme del mateix govern.

EDITORIAL

La dimissió de Borrell

La resolució del cas Abengoa, amb una multa de 30.000 euros imposada per la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV) al ministre Josep Borrell, l'inhabilita a continuar en el seu càrrec i desacreditarà el govern de Pedro Sánchez en la mesura que, aquest cop, no vulgui o prefereixi no desfer-se de la poma podrida al Consell de Ministres. Borrell va cometre una “falta greu”, traficant amb informació privilegiada quan era conseller d'Abengoa, just abans que les accions d'aquesta companyia s'enfonsessin a la borsa. I després en va cometre una altra, mentint per intentar amagar aquesta actuació il·legal, que al final no va tenir més remei que admetre.

El ministre Borrell és reprobable per altres qüestions, però és fonamentalment per aquesta que és insostenible com a ministre del govern espanyol, i en especial del govern de Pedro Sánchez, perquè en termes d'ètica política Borrell no és millor que l'exministre de Cultura Màxim Huerta, que va dimitir per un deute fiscal que ja havia regularitzat, i sens dubte és pitjor que la també exministra de Salut Carmen Montón, que va dimitir per presumptes irregularitats en el seu màster, que la justícia va decidir arxivar ahir.

El cap de la diplomàcia espanyola no pot ser, d'altra banda, un individu que es manifesta en termes racistes i supremacistes, menystenint els indígenes americans i banalitzant el seu genocidi a mans de les potències colonials europees, que és el que va fer abans d'ahir potser intentant contraprogramar la sanció de la CNMV. Tampoc es pot inventar una escopinada en seu parlamentària, ni provocar incendis diplomàtics un dia amb Bèlgica i al següent amb el COI, i encara menys sostenir que cal “desinfectar” la societat catalana. La seva designació com a ministre responia a un càlcul polític, que avui dia ja no s'aguanta per enlloc.

De reüll

Anna Balcells

Batea

Aquests dies en què recordem els 80 anys del final de la batalla de l'Ebre, hem pogut sentir testimonis de gent gran que va viure en primera persona aquell episodi tràgic. Com l'Andreu Canet, per exemple, supervivent de la lleua del biberó, que explicava a la ràdio pública la duresa de la retirada, la travessa del riu sense saber nedar, la gana, la set, les infeccions, el tifus, el camp de refugiats...

Impressiona sentir de llavis dels seus protagonistes històries d'un temps convuls que encara ens marca. I impressiona, també, pensar que un dia aquestes veus s'apagaran per sempre i s'enduran amb elles el nostre món d'ahir. Per això, per evitar que l'oblit ens caigui a sobre com una boira espessa, cal celebrar feines com la de la historiadora Montserrat Garriga i Paituví, que dissabte va presentar a Santa Maria de Palautordera, al Vallès Oriental, el seu llibre *Batea*.

Exili republicà i repressió franquista. L'obra, editada pel Patronat pro Batea, recull històries d'exiliats d'aquesta localitat de la Terra Alta, una comarca ebrenca fronterera amb Aragó que, com la mateixa Garriga va explicar, va patir més que cap altra la repressió durant la guerra i el franquisme. Garriga contrasta els testimonis orals amb l'estudi de fonts bibliogràfiques i recerques als arxius. El resultat de tot plegat és la recuperació d'un passat que pertany a homes i dones concrets, però que ara ja és també nostre.

Les cares de la notícia

CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

Alfred Bosch

Més presència exterior

El nou conseller ha marcat ràpidament la línia al capdavant d'Acció Exterior, visitant el president Puigdemont a Waterloo, reunint a Brussel·les els delegats de la Generalitat a l'estranger i anunciant que continuarà desplegant la xarxa de delegacions i destacant la seva utilitat política i sobretot econòmica.

EXPRESIDENTA DE LA COMUNITAT DE MADRID

Cristina Cifuentes

A judici pel màster

L'expresidenta de la Comunitat de Madrid haurà d'anar a judici pel cas del seu màster de la Universitat Rey Juan Carlos, ja que la jutgessa que instrueix el cas ja ha tancat la investigació, que acusa Cifuentes com a possible autora d'un delictes de falsificació de document públic.

ACTOR

Ricardo Darín

Nova estrena

L'actor argentí estrena pel·lícula i paper protagonista amb *El amor menos pensado*, una comèdia que engruixa el seu currículum, on ja figuren èxits com ara *El hijo de la novia*, *Nueve reinas*, *El secreto de sus ojos* i *Truman*, que han perfilat l'actor de Buenos Aires com una estrella internacional.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Via 155
Méndez de Vigo mana a la Generalitat que lliuri a Aragó les obres del monestir de Sixena que són dipositades al Museu de Lleida.

10
anys

Infla pit
El president de la Generalitat, José Montilla, assegura que el govern ja no va a remolc, sinó que s'avança a les necessitats del país.

20
anys

Acostament
Dirigents dels partits de la Declaració de Lizarrta participen en una manifestació a favor de l'acostament dels presos d'ETA.

Full de ruta

Ferran Espada

Borrell, fem i serradures

Josep Borrell esgrimeix arreu una impostada superioritat intel·lectual. Però la darrera aportació del petulant ministre d'Afers Exteriors en la història del pensament és la xenòfoba afirmació que els EUA l'únic que van fer va ser "matar quatre indis". No sabem mai si aquesta és una declaració fortuïta o destinada a tancar l'escàndol de la multa per tràfic d'informació privilegiada en el cas d'Abengoa. Però en països amb més sentit de la decència democràtica que l'Estat espanyol un personatge com Borrell no només estaria dimitint sinó que residiria a la presó. Borrell, això sí, és un bon amic dels seus amics. I els terroristes Barrionuevo i Vera ho eren. Per això els va defensar aferrissadament malgrat ser condemnats pels GAL. També era bon amic seu el corrupte inspector d'Hisenda Josep Maria Hugueta, a qui Borrell, com a secretari d'estat d'Hisenda, entre esqujada i esqujada, va col·locar en un comandament de l'Agència Tributària

Després del menyspreu als indis americans de Borrell, i de les seves irregularitats, sona més hipòcrita que mai que els estetes de la política carreguin contra Ruffián per dir "indigne" al ministre

que li permetia extorquir i rebre suculentos suborns. Amb aquest currículum de despropòsits sona més hipòcrita que mai que els estetes de la política carreguin contra Ruffián per plantar cara i dir "indigne" al ministre. Deixant de banda que, com que va d'espavilat per la vida, Borrell fins i tot s'atreveix a fabricar notícies falses en directe i en seu parlamentària inventant-se escopinades. Però és que el ministre és el que podríem anomenar un croat de la fe hispànica. Si no existís el rei Felip VI probablement seria el líder de la croada per la sacrosanta unitat d'Espanya contra els infidels independentistes que cal exterminar. Potser com als indis americans que menysprea. Per això, perquè és un croat d'Espanya, ni Pedro Sánchez el farà dimitir ni rebrà les crítiques de les dretes ultranacionalistes espanyoles. Però ni la rojigualda tapa ja qui escampa la veritable serradura i fem en la política espanyola. I no es diu Ruffián precisament.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Recosint l'independentisme

La política pot ser comparada amb teatre on tots som actors i espectadors al mateix temps i on moltes coses passen a l'escenari, a la vista de tothom i d'altres passen a la tramoia, oculta a la majoria d'actors. Molts cops associem aquesta tramoia a elements negatius, on es preparen pactes ocults, s'ordeixen conspiracions i tot queda regit per interessos ocults. Però no tot el que passa darrere dels escenaris té aquesta connotació negativa. El moviment independentista manté una molt baixa cohesió, amb molts elements de discrepància, no té una estratègia compartida, i es fan lectures de la realitat diferents. Hi ha molt poca confiança entre actors socials i polítics. Resulta sorprenent que el moviment independentista que sembla a les portes d'una guerra civil no arribi a fragmentar-se i encara mantingui petits moments de cohesió.

ÉS CERT QUE ELS DIVERSOS actors socials i polítics independentistes s'estan mirant de reüll, que encara no hi ha lectura compartida de la realitat i estem molt lluny de dibuixar un escenari de lluita conjunt que ens ajudi a enfocar els esforços en direc-

cions confluents. Com pot ser que ens mantinguem més o menys junts sense llançar-nos els plats pel cap del tot?

EL MÈRIT EL TENEN unes persones que actuen com a màquines de cosir. Basteixen ponts entre diverses branques del moviment independentista. Fan favors, intercanvien informació, s'ajuden. Sense oblidar cadascú quina és la seva militància o les seves filies, no oblidem que hi ha un enemic comú. L'anterior legislatura teníem dos clars exemples d'aquestes màquines de cosir l'independentisme. En Jordi Turull i la Marta Rovira van ajudar a mantenir cohesió el grup parlamentari de Junts pel Sí. Però la majoria de màquines de cosir són

“El mèrit el tenen unes persones que actuen com a màquines de cosir

persones anònimes, que mantenen bones relacions i contactes arreu del món independentista, que s'ajuden, que reforcen els ponts i lluiten per obrir les portes, que posen greix a les relacions, que s'obliden de la batalla sorda que hi ha per sobre i continuen col·laborant entre si. Persones que creen petits projectes on volen sumar altres independentistes, que cerquen aliances puntuals i potser temporals on s'obliden del sectarisme.

AQUESTES PETITES FORMIGUETES del procés i del moviment independentista són les que teixeixen i fan que continuem més o menys tots junts. Per sobre de pactes als despatxos o interessos polítics puntuals. Aquests petits herois que construeixen ponts, que creen una cadena de suport, informació, valor i confiança són els que ens estan ajudant en aquests moments en què els actors polítics i socials mostren tan alta desconfiança. Aquest article és un petit reconeixement a aquestes màquines de cosir humanes, al seu esforç, i potser un crit perquè tots pensem com poder construir, bastir ponts i enfortir el moviment independentista.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Al racó d'insultar!

■ Ja fa temps que als llocs on s'han de produir les idees entre els diferents partits polítics, s'hi estan desenvolupant uns espectacles d'allò més tristos, quan s'han perdut les formes d'educació. Ara, amb la mainada s'ha posat en pràctica que quan una criatura es comporta malament, se l'envia al "racó de pensar". Allà s'hi estarà uns minuts per calmar-se, i la persona que està tutelant-la li farà les oportunes recomanacions. Potser seria hora que la presidència de la cambra, quan els oponents entren sin en una picabaralla fora d'uns mínims d'educació i comportament correcte, enviés els contendents al "racó d'insultar", que estaria en una habitació, fora de la sala general, que seria degudament condicionada, insonoritzada i sense objectes contundents a l'abast, no fos cas que prenguessin mal en la contesa. Allà

tindrien l'oportunitat de poder-se dir el nom del porc, esbravar-se en privat i no donar el trist espectacle públicament, per a vergonya dels que comparteixen escò i per a decepció dels que els paguem el sou. Queda dit!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Agraïment als professionals de la salut

■ María Ríos Villasenín, la meva esposa, va ingressar a urgències a l'hospital Moisès Broggi, al mes de setembre, on li van diagnosticar un càncer de pàncrees amb metàstasis hepàtica i pulmonar. Per a nosaltres va ser un cop duríssim i l'inici d'un grandíssim tsunami en la nostra vida. Després de diversos ingressos a urgències, a l'UCI i, finalment, per dues vegades, a la primera planta del bloc Blau de l'hospital, la María va morir

el 19 d'octubre passat. Tot i el trist final, escric aquesta carta per fer-vos saber el nostre més sincer agraïment, en nom meu, en nom de la família de la María i en el de la María mateix. El nostre agraïment a tots els professionals que treballen en aquest hospital, especialment als auxiliars d'infermeria i infermeres/ers del bloc Blau planta primera, de tots els torns; així com a tots els doctors que van atendre la María, als serveis de medicina interna, oncologia, cirurgia, paliatius i psicòloga, a més de les seves respectives infermeres. Gràcies per la vostra professionalitat, afecte i per l'amor amb què tracteu tots els malalts. També volem donar les gràcies al servei de PADES de Sant Feliu de Llobregat. Finalment, no puc oblidar-me de la meva filla Mireia Payés, infermera, i de la meva neboda-filla, Mónica Payés, doctora al servei de PADES, que des que van diagnosticar la malaltia a

la María mai no la van deixar que patís i van ser sempre al seu costat. Mai us podré pagar el que heu fet per la María. En nom de la seva família, de la meua i de la mateixa María, gràcies!

SALVADOR PAYÉS CASTELL
Vallirana (Baix Llobregat)

Mòbils al teatre

■ És indignant anar al teatre i no poder endinsar-te a l'obra del tot perquè constantment sonen alarmes o telèfons a mitja funció. És penós que hi hagi persones que no puguin tenir ni dues hores de desconexió amb la realitat exterior. Però és trist, sobretot trist, que hi hagi gent que falti al respecte i trenqui la màgia d'un ofici tan maco com és el d'actor. Perquè si aneu al teatre, aneu-hi de veritat, i aprofiteu l'oportunitat de desaparèixer per uns instants.

LAIA GONZÁLEZ SOLÀ
Barcelona

La frase del dia

“Per més llaunes de tonyina que robi un immigrant mai no arribarà al que ha robat el PP”

Teresa Rodríguez, CANDIDATA D'ENDAVANT ANDALUSIA

Tribuna

Àngel Castiñeira i Josep M. Lozano. Professors d'Esade-URL

L'ètica publicoprivada

Aquesta setmana, l'Agència de Transparència de l'AMB ha organitzat una sessió d'estudi dedicada a analitzar la relació entre el sector públic i privat, i la seva dimensió ètica. Ambdós temes poden ser considerats “nous” atès que sobre la col·laboració publicoprivada (CPP) existeix encara més pràctica (i ideologia) que no pas teoria escrita, i perquè el mateix passa amb l'anàlisi ètica d'aquest model de col·laboració.

EN ALGUNES DEFINICIONS ja clàssiques hom caracteritza la CPP com les diferents formes de cooperació, de caràcter durador, entre les autoritats públiques i el món empresarial amb l'objectiu de garantir el finançament, construcció, renovació, gestió o manteniment d'una infraestructura; o la prestació d'un servei tot compartint alhora riscos, costos i beneficis. Tot i que –curiosament– no ho expliciten, aquestes definicions donen per sobreentès que aquests productes o serveis van adreçats a la ciutadania.

L'ACTUALITAT I LA RELLEVÀNCIA de la CPP obliga a fer evidents algunes premisses prèvies, de pur sentit comú, que sovint la boira espessa de la ideologia impedeix percebre. Podrien ser aquestes: 1) Quan cerquem la col·laboració d'algú altre és perquè no tenim totes les capacitats, recursos o coneixements per resoldre un problema. 2) Tret de casos com el de Corea del Nord, el sector públic ja no té el monopoli en els processos de creació de valor públic, no és el titular exclusiu en les accions amb finalitat d'interès col·lectiu. 3) La CPP és un mitjà, no una finalitat; és una eina de gestió, no una solució global; i es justifica només per la seva capacitat de creació de valor. S'ha de poder explicar quin és el valor públic que genera aquesta col·laboració i quan i per què la considerem la millor opció. 4) No té sentit encetar un debat genèric a favor o en contra de la CPP. Sí que el té encetar-lo per preguntarnos en quins casos concrets convé aquest

tipus de col·laboració i en quins no. Òbviament, en els casos que sí que convingui, hem de defensar les CPP bones i rebutjar les dolentes; i, per tant, hem de tenir elaborats els criteris valoratius que ens permetin qualificar-les d'una manera o altra. 5) Aquest tipus de col·laboració implica una alta complexitat de gestió i, per això mateix, tenen una significativa possibilitat de fracàs. 6) Cal diferenciar entre la provisió d'un servei i la producció d'un servei. En els casos a què ens referim, bastant freqüents, el servei pot ser públic, però pot estar proveït pel sector privat. 7) Cal no (voler) confondre CPP amb privatització. En la CPP, el sector públic és proveïdor, supervisor i regulador del servei, mentre que el sector privat pot ser productor i prestador del servei. L'administració és qui, en darrera instància, ha de vetllar per salvaguardar l'interès públic i el compliment de les condicions del contracte establert.

D'ACORD AMB AQUESTES PREMISSES, creiem que les dimensions ètiques de la CPP es concentren fonamentalment en dos grans àmbits: a) els valors que es posen en joc en la definició i gestió del producte/

servei, i b) els valors que es posen en joc en un model relacional d'actuació on intervenen com a actors el sector públic (funcionaris i actors polítics), el sector privat i els ciutadans.

EN EL PRIMER CAS, la contribució al bé públic posa en tensió diverses parelles de valors: eficiència i equitat, eficàcia i qualitat, productivitat i benestar; una tensió inherent a la mateixa història dels estats del benestar, que obliga a parar esment a quatre aspectes clau: la gestió dels projectes, el bon ús dels recursos, el grau de compliment dels contractes i el tracte i servei donat als usuaris. Cal tenir ben present que en la CPP les grans desviacions (de tota mena) es produeixen durant la implementació dels projectes, i que acostumen a ser més escandaloses i denunciades pels mitjans de comunicació que la possible baixa qualitat del producte o servei realitzat, com si l'única qüestió rellevant fos l'ajustament pressupostari i no ho fos la qualitat del servei.

LA SEGONA GRAN VESSANT ètica de la CPP té a veure amb els valors sobre els quals construïm la relació entre usuaris, proveïdor i prestador del servei. En la relació entre proveïdor i prestador el model de cooperació i col·laboració és clau, entre altres raons perquè cal generar un grau suficient de lleialtat entre ells. Els ciutadans usuaris aporten legitimitat a la CPP en la mesura que puguin participar en el disseny, consulta i avaluació dels projectes. Però, per procediments i protocols que hi hagi, la clau al final rau sempre en la capacitat de generar confiança: en les persones, en les organitzacions i en el projecte. Perquè convé no oblidar mai que darrere dels contractes sempre hi ha persones. I, si seguim els itineraris concrets dels diversos processos, veurem que, comptat i debatut, les col·laboracions mai no comencen a nivell institucional, comencen per persones, i és la confiança en les persones la que arrossega després les institucions.

“Per molts procediments i protocols que hi hagi, la clau al final rau en la capacitat de generar confiança en les persones, en les organitzacions i en el projecte”

De set en set

Òscar Palau

L'empat que ja es decanta

Més enllà dels grans titulars mediàtics, les enquestes del Centre d'Estudis d'Opinió –si s'hi grata una mica més– donen per fer multitud d'anàlisis derivades que duen a reflexions significatives. Sense perdre de vista mai, és clar, que no són la veritat absoluta i poden resultar esbiaixades per molts motius. Però marquen tendències de futur, que diuen els experts.

De l'últim CEO resulta interessant remirar una taula. Ajunta el record de vot de les últimes eleccions al Parlament amb la intenció en les properes. És a dir, fotografia els possibles transvasaments entre forces. Els principals es donen dins dels blocs: un 19,3% de vots que perd JxCat, per exemple, van a ERC, que al seu torn en cedeix un 10% a la CUP. A l'altre cantó, un 6,2% de Cs i un 4,4% del PP van al PSC, que alhora perd el 7,6% cap als comuns. Els més rellevants, però, són els que es donen entre els blocs, els que poden trencar l'empat tècnic que hi ha *de facto*. I aquí es veu que els comuns guanyen més adeptes que no pas en perden entre votants del PSC i fins i tot de Cs. I es veu que el discurs d'ERC d'eixamplar la base fa forat, ja que a més de ser el partit amb el vot més fidel, de fet és l'únic independentista que arrabassa vots de l'unionisme, ja que rep percentatges nets del PSC, els comuns i fins i tot de Cs. Xifres certament molt petites, però que denoten moviments en blocs que semblaven grànifics. I el resum és que el sobiranisme en conjunt té saldo positiu, creix. Per entendre'ns: pesca més l'independentisme al bloc del 155 que a l'inrevés, i els comuns reben més de Cs i PSC que no de CUP i ERC. Fins i tot el PSC pesca molt més a Cs que no a l'inrevés. La fotografia es mou per baix, allà on l'empat es decantarà. I no és cap on voldria l'unionisme.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La reprovació del rei també passarà pel sedàs del TC

■ Admet a tràmit el recurs que va presentar el govern espanyol, tot i que li ho havia desaconsellat el Consell d'Estat en veure-hi només una declaració política ■ El Parlament té vint dies per al·legar

Les diputades de CatECP Jéssica Albiach i Elisenda Alamany aplaudint l'aprovació de la reprovació de Felip VI en el ple de l'11 d'octubre passat ■ PAU CORTINA / ACN

Jordi Alemany
BARCELONA

Les ingerències del Tribunal Constitucional (TC) en l'activitat parlamentària de Catalunya no s'aturen ja que ahir va acceptar a tràmit, i per unanimitat de tots els membres, el recurs d'inconstitucionalitat del govern espanyol contra la resolució del Parlament aprovada l'11 d'octubre passat, a iniciativa de Catalunya en Comú Podem, que reprova el rei Felip VI pel seu discurs el 3-O i també demana l'abolició de la

monarquia. Un recurs que no va tenir l'aval del Consell d'Estat, com ja va passar quan governava el PP amb la impugnació de la investidura de Carles Puigdemont, en emetre un dictamen no vinculant en què desaconsellava presentar-lo perquè la resolució aprovada a la cambra catalana no tenia naturalesa jurídica i era una declaració política i, per tant, havia de tenir una resposta política. Tot i reconèixer que la reprovació era un acte de "greu deslleialtat constitucional", no hi veia una base

legal per deslegitimar aquesta resolució, que no tenia cap efecte pràctic.

Tot i això, i com ja havia passat en l'anterior ocasió, el Consell de Ministres va decidir el 27 d'octubre passat interposar el recurs i demanar la suspensió cautelar de la resolució, un recurs que ara ha admès a tràmit el TC. Els magistrats, però, no van dictar la suspensió cautelar de la resolució, a diferència del que va passar amb Puigdemont, en què va ordenar que no fos investit si no era al Parlament i ho autorit-

zava un jutge. En el cas d'ara consideren que el recurs del govern espanyol no demanava l'aplicació de l'article 161.2 de la Constitució, que deixa sense efecte els acords autonòmics impugnats pel govern de l'Estat, i per això no es dicta la suspensió cautelar. Un cop el TC hagi comunicat la decisió d'admissió a tràmit del recurs al Parlament, aquest tindrà vint dies per presentar-hi al·legacions.

El govern espanyol, com ja va manifestar al seu moment la portaveu, Isabel

Celaá, considera que la reprovació de Felip VI és "un greu atemptat al principi de lleialtat constitucional" i una "manca de respecte" al monarca que "suposa un nou intent, com altres d'anteriors, del Parlament d'iniciar un procés unilateral que desemboqui en la proclamació d'una hipotètica república", fet que "vulnera clarament la Constitució".

El diputat d'En Comú Podem Joan Mena va piular ahir que com a impulsors de la iniciativa al Parlament ho tornarien a fer, i

va assegurar que el TC "s'hauria de preocupar més per garantir els drets de la ciutadania que per blindar els privilegis d'una monarquia corrupta, anacrònica i sense transparència". La proposta dels comuns es va aprovar amb els vots a favor de Junts per Catalunya, ERC i l'abstenció de la CUP, dos dies després que ells haguessin votat en contra de la presentada per JxCat en el mateix sentit perquè no estaven d'acord que també s'hi inclogués culminar el camí cap a la independència de manera democràtica.

En la proposta aprovada s'assegura que "el Parlament, en defensa de les institucions catalanes i les llibertats fonamentals, rebutja i condemna el posicionament del rei Felip VI, la seva intervenció en el conflicte català i la seva justificació de la violència per part dels cossos policials l'1 d'octubre del 2017", a més de "refermar el compromís amb els valors republicans i l'aposta per l'abolició d'una institució caduca i antidemocràtica com la monarquia". Pel govern espanyol aquests dos aspectes vulneren els articles 1.2, 1.3, 2, 9.1 i 168 de la Constitució Espanyola, així com els articles 2.4 i 4.1 de l'Estatut.

En qualsevol cas, el mateix dia el ple de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar una declaració institucional en el mateix sentit presentada per la CUP, i molts ajuntaments també han aprovat mocions similars. En canvi, la Mesa del Congrés dels Diputats ha vetat quatre punts d'una proposició no de llei del PDeCAT sobre el paper de Felip VI en la crisi a Catalunya. ■

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 29 de novembre del 2017

TONI DALMAU

L'economia catalana es manté forta

Un informe del Col·legi d'Economistes de Catalunya assegura que els indicadors econòmics del mes d'octubre no avalen la tesi alarmista de l'unionisme, segons la qual la crisi política ha malmès greument l'economia catalana.

El groc, prohibit a fonts i façanes

La junta electoral de Barcelona ha prohibit a l'Ajuntament il·luminar de color groc les fonts i les façanes dels edificis municipals durant la campanya electoral en solidaritat amb els presos polítics. D'aquesta manera, la jun-

ta electoral ha donat la raó al recurs del grup municipal del PP, que considera que la iniciativa aprovada per Barcelona en Comú, el Grup Demòcrata i ERC atempta contra l'obligació de neutralitat de l'administració local.

La font de la plaça Catalunya il·luminada amb groc ■ O.D.

Llarena cita a declarar els presos

El jutge del Suprem Pablo Llarena ha citat per divendres a declarar els vuit consellers i els líders de l'ANC i d'Òmnium. Ho ha fet a petició dels presos polítics, que demanen a Llarena la revocació de la presó provisional.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aznar i l'horda liberal

FET • L'expresident Aznar presenta a Barcelona el llibre en què fa una defensa aferrissada del liberalisme, que veu amenaçat per nacionalismes i populismes **MÉS** • Avisa que la Constitució n'és un pilar i que a Catalunya hi va haver rebel·lió i colpisme

Emma Ansola
BARCELONA

Amb puntualitat britànica, en petit comitè i gairebé d'amagatotis, l'expresident del govern espanyol José María Aznar va ser ahir a la Casa del Llibre per presentar el seu últim treball. *El futur és avui*, en què fa una defensa aferrissada de l'ordre liberal, que tants èxits, al seu parer, ha comportat a la societat des que va acabar la Segona Guerra Mundial. De fet, és la defensa d'aquest sistema el que li serveix de justificació per advertir ara dels perills que amenacen una època "excepcional" en què Occident viu per primer cop sense "els conflictes" que van impregnar altres períodes de la història. I, com a impulsor, defensor i principalment com a beneficiari d'aquest nou ordre,

Aznar s'ho mira ara amb preocupació perquè, com ell mateix assumeix, tot i ser un sistema "injust i amb imperfeccions" és ordre i el contrari, "desordre". I quines han estat les causes? Doncs la globalització, la pèrdua d'hegemonia dels estats i la revolució digital. "Mai abans la societat ha disposat de tanta informació ni mai abans ha estat tan manipulada", va continuar advertint Aznar.

Qui havia estat president del PP va expressar el seu pensament en una conversa amb qui va ser un dels seus ministres, Josep Maria Piqué, tan liberal com ell. Tots dos consideren que serà determinant el paper que en el futur jugui Alemanya per preservar aquest ordre liberal i sobretot els Estats Units, que ara amb plena era Trump ha perdut el seu paper de garant del liberalisme des de l'al-

Aznar, ahir, a la Casa del Llibre en un moment de la presentació del seu últim treball, 'El futur és avui' ■ EFE

tra banda de l'atlàntic i ha abraçat el populisme. I mentre tot això passa, Rússia i la Xina pugnen per ser hegemònics. I sense ordre liberal hi ha "nacionalisme i populisme", el retorn de tots "els mals dels anys trenta", davant dels quals Espanya no només no resta al marge sinó que s'ha vist afectada greument perquè aquests "mals" han "trencat un dels seus pilars", la Constitució, que precisament posa ordre al sistema. I per Aznar això té un nom: "Penalment, rebel·lió; políticament, colpisme", va sentenciar.

L'expresident, però, encara veu solució per parar aquest apocalipsi i espera "que els espanyols 'l'encertin'". Quan? En les properes eleccions espanyoles, en què, diu, "està en joc" l'ordre constitucional i, avisa, el PSOE no en forma part perquè governa gràcies al desordre. ■

Preus "des de" per persona i estada en habitació doble i règim indicat, vàlid per a determinades dates de l'1 de desembre de 2018 al 12 d'abril de 2019. Fins al 20% de descompte: consulta'n les condicions. Descompte nens: consulta'n les condicions d'aplicació en cada establiment. Lliurament. Express inclòs: forfets preparats a la recepció de l'hotel des de la nit anterior al primer dia d'esquí. Pagament en un màxim de 3 mesos: amb la Targeta de Compra El Corte Inglés. Finançament ofert per Financiera El Corte Inglés, E.F.C., S.A. i subjecte a la seva aprovació. Consulta'n les condicions i els plans de finançament a Viatges El Corte Inglés. És un producte turismundial. Despeses de gestió (16 € internacional) per reserva no incloses. Consulta'n les condicions. Places limitades. AE: allotjament i esmorzar l'MP: mitja pensió. C.I.C.MA 59, HERMOSILLA 112 - MADRID.

VIU LA TEVA HISTÒRIA

Fins al 20% de descompte

Forfet inclòs

Lliurament exprés inclòs

Pagament en 3 mesos

Descompte Nens

- Andorra La Vella**
4 dies | 3 nits
Hotel 4* **201€ AE**
Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- Pas de la Casa**
4 dies | 3 nits
Hotel 3* **208€ AE**
Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- Canillo**
4 dies | 3 nits
Hotel 3* **212€ AE**
Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- Arinsal**
4 dies | 3 nits
Hotel 4* **229€ AE**
Inclou: 3 dies de forfet a Pal-Arinsal.
- Soldeu**
4 dies | 3 nits
Hotel 4* **232€ AE**
Inclou: 3 dies de forfet a Grandvalira.
- La Massana**
4 dies | 3 nits
Hotel 3* **251€ MP**
Inclou: 3 dies de forfet a Vallnord.

TOURMUNDIAL
Hello world

902 400 454
viajeselcorteingles.es

VIATGES El Corte Inglés
Un somriure d'anada i tornada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia s'oposa a tota recusació a Marchena i al tribunal que jutjarà l'1-O

■ Diu que és una petició “peregrina i infundada”, basada en una “especulació gratuïta” ■ Forcadell i Cuixart l'exigien pels whatsapps al Senat i la sentència Otegi

Ò.P.J.
BARCELONA

La fiscalia del Tribunal Suprem va presentar ahir un escrit per oposar-se a les recusacions plantejades per l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i l'exmembre de la mesa Anna Simó contra el president de la sala segona, Manuel Marchena, i també a les que el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va presentar contra el mateix Marchena i la resta de membres del tribunal que ha de jutjar l'1-O. Tal com va fer la setmana passada, quan va defensar “l'honestat ètica i intel·lectual” de Marchena arran de les peticions similars presentades per l'exvicepresident Oriol Junqueras i els exconsellers encausats pel procés, la fiscalia s'oposa ara a la recusació del president de la sala i de la resta del tribunal aduint que és una petició “peregrina i infundada” que “es basa en una especulació gratuïta i arbitrària d'un tercer” sobre la manca d'imparcialitat dels jutges, que no té base legal.

Simó i Forcadell van presentar escrits de recusació contra Marchena arran de la publicació del

El jutge Manuel Marchena, en una imatge de fa uns dies ■ EFE

whatsapp en què el portaveu del PP al Senat, Ignacio Cosidó, exposava al seu grup que amb el seu nomenament com a president del Suprem controlarien “per darrere” la sala que jutjarà l'1-O. Totes dues argumentaven que del missatge es desprèn un “suposat control” del PP sobre el jutge, i per tant l'existència d'“indicis racionals i públics que la imparcialitat de Marchena pot estar afectada per determinades posicions polítiques”. Cuixart, a més de recusar el jutge pel mateix motiu, instava que també

s'aparti els altres sis magistrats de la sala basant-se en la sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans que va donar la raó al dirigent base Arnaldo Otegi, admetent que se li va vulnerar el dret a un judici just per la presència d'una magistrada que no era imparcial.

En el cas de Marchena, seguint la línia expressada la setmana passada, el fiscal Fidel Cadena sosté que fan consideracions “genèriques” sense cap “justificació”, que “només busquen entelar l'honorabilitat de la justícia espanyola”. Pel que

fa a la recusació contra la resta de jutges, demana que es “rebutgi del tot” perquè no hi ha, a parer seu, cap causa que la fonamenti ni fets que li serveixin de base. I és que, segons la fiscalia, “no n'hi ha prou que els dubtes o sospites sobre la imparcialitat d'un jutge sorgeixin a la ment de qui recusa, sinó que cal determinar, cas a cas, si tenen consistència”, amb la qual cosa avui “és obligat concloure que en els sis membres recusats no hi concorre cap causa que pugui sustentar la seva contaminació subjectiva”. ■

El jutge Santiago Vidal quan va anar a declarar com a investigat al jutjat de Barcelona, al febrer ■ JUANMA RAMOS

Una jutgessa de Barcelona clourà la causa de l'1-O

■ Nomenen Alejandra Gil Llima titular del jutjat d'instrucció 13

M.Piulachs
BARCELONA

El Consell General del Poder Judicial va adjudicar ahir en propietat el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona a la magistrada Alejandra Gil Llima. Gil substitueix el difunt Juan Antonio Ramírez Sunyer i serà l'encarregada de tancar la macrocausa contra els organitzadors de l'1-O, amb mes d'una quarantena d'investigats.

El magistrat, mort el 3 de novembre passat, ja havia tancat gairebé la instrucció de l'1-O i els acusats en reclamaven l'arxivament o ser jutjats per un jurat popular perquè la malversació de fons públics arrossega els altres delictes, menys la prevaricació, de-

licte que ara el TSJC no ha estimat en la causa contra l'actual diputat i exsecretari general d'Economia, Josep Maria Jové. A més, la nova jutgessa ha de decidir si, finalment, hi ha indicis delictius contra l'actual diputat i exsecretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, descartats per la fiscalia i el TSJC. La magistrada es dedicarà en exclusivitat a aquesta causa perquè es manté el jutge de reforç.

Gil Llima va ingressar a la carrera judicial per oposició el 1999 i va tenir la seva primera destinació en el jutjat de primera instància 5 de Sant Feliu de Llobregat. Des del març de 2017 dirigia el jutjat d'instrucció 10 de Barcelona, on ara torna la seva titular, Miriam de Rosa. ■

Visites guiades
teatralitzades al Castell de Burriac
Compra la teva entrada a www.gaudeixcabrera.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El CDR citat per injúries a Llarena no es presenta

D.B. / ACN
PUIGCERDÀ

L'integran del CDR de Cerdanya Tomàs Sayes, citat a declarar ahir als jutjats de Puigcerdà per un

delicte d'injúries al jutge Llarena, va optar per desobeir el requeriment judicial i no s'hi va presentar. Ho va fer públic a les portes de l'edifici dels jutjats, on es feia una concentra-

ció per donar-li suport que va aplegar mig centenar de persones. Els fets que s'investiguen estan relacionats amb una caminada reivindicativa que es va fer el 30 de març entre Alp

i Das, en la qual, segons va dir, va ser identificat pels Mossos com a portaveu de l'acció. Segons sembla, posteriorment el van vincular amb una pintada apareguda aquell dia contra el magistrat a la seva casa de Das, tot i que Sayes assegura que ni la va fer ell ni hi té res a veure. Sí que va declarar un altre investigat, per delictes de tinença il·lícita d'armes prohibides. ■

La diputada de la CUP Maria Sirvent i Xavier Pellicer, d'Alerta Solidària, ahir en la roda de premsa ■ ACN

La CUP tem una il·legalització i reclama unitat per fer-hi front

■ Inicien una campanya de denúncia per donar una "resposta àmplia" a les "amenaces" d'aplicar la llei de partits

Redacció
BARCELONA

Col·lectius de l'esquerra independentista (la CUP, Arran i Alerta Solidària) van fer ahir una crida a la resta de forces polítiques i organitzacions civils per construir un "front anti-feixista" al carrer i a les institucions i activar instruments de "radicalitat democràtica" arran de les darreres declaracions del president del PP, Pablo Casado, partidari d'aplicar la llei de partits a la CUP i d'il·legalitzar-los.

Els cupaires veuen "més necessari que mai teixir aliances en la defensa dels drets fonamentals", per la qual cosa la diputada Maria Sirvent va apel·lar ahir els "demòcrates dels Països Catalans i de l'Estat" a actuar conjuntament davant aquestes "amenaces d'il·legalització". "Avui és la CUP; demà qualsevol altre que posi en qüestió el règim", va afegir-hi.

Tot i que aquestes veus han estat "només" polítiques, els cupaires hi donen credibilitat pel "context constant de retalla-

des de drets civils polítics" a Catalunya, "però també a tot l'Estat". Una pressió que, segons els anticapitalistes, es pot veure incrementada "a les portes de l'inici de la causa general" contra l'1-O. "Ens perseguixen per haver denunciat l'essència antidemo-

La frase

“Avui és la CUP; demà, qualsevol altre que posi en qüestió el règim”

Maria Sirvent
DIPUTADA DE LA CUP

cràtica de l'Estat, cal alçar-nos per fer-hi front en la defensa dels drets, l'autodeterminació i la independència", va insistir Sirvent. Per això, els membres de la formació ja han començat a treballar per crear aquestes complicitats amb altres actors i, sobretot, amb forces de l'esquerra que, segons els anticapitalistes, "han girat l'esquena o han passat de puntetes davant la situació", va lamentar. ■

LA POBLA DE LILLET

7a. FIRA DE L'ALLIOLI DE CODONY

MERCAT DE NADAL

Dissabte, dia 1 de desembre de 2018

A partir de les 10 h. al Pavelló Municipal

Concurs d'allioli de codony

Demostracions en públic

Fira de Productes Alimentaris

Articles Nadalencs

Art, Decoració i Artesania

Esmorzar típic de la Fira, amb allioli de codony

AJUNTAMENT DE LA POBLA DE LILLET

Turisme Lillet

Diputació Barcelona

I.G.P. VEÏNS I COMERC DEL POBLE

Julian Curiel

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bosch debuta amb la mirada fixada en el judici de l'1-0

El conseller d'Exteriors vol encoratjar l'assistència d'observadors internacionals ■ Defensa el diàleg amb Borrell

Natàlia Segura

Brussel·les

L'exregidor d'ERC Alfred Bosch afronta la seva arribada al govern com a nou conseller d'exteriors amb la mirada fixada en els judicis per l'1 d'octubre. Després del canvi de cromos amb Ernest Maragall, ara candidat a l'alcaldia de Barcelona, Bosch agafa el relleu d'aquesta cartera carregada de carpetes sobre els presos polítics i els exiliats independentistes. Una setmana després d'assumir el càrrec, ahir

va viatjar fins a Brussel·les per reunir-se amb tots els delegats del govern i presentar-se per primer cop davant els mitjans que més segueixen l'activitat exterior de la Generalitat.

El nou conseller va explicar ahir que vol "encoratjar" l'assistència d'observadors internacionals al judici de l'1-0 perquè puguin "seguir de prop" el procés que viuen els presos polítics. El seu objectiu és que "tota aquesta repressió" es conegui "arreu del món". Per Bosch, l'inici del judici oral al Tribunal Suprem no només "deter-

minarà el clima polític a Catalunya", sinó també a tota la Unió Europea. Precisament a la delegació del govern davant les institucions europees el conseller va dir que és "bo" que hi hagi un coneixement "directe" en relació "amb el que passa als tribunals".

Esquivant les preguntes sobre el cas Abengoa, Bosch va evitar valorar si el ministre d'Exteriors espanyol hauria de dimitir per haver fet un ús privat d'informació privilegiada. Així, va defensar que "més enllà de si [Borrell] fa bé la feina o no, el diàleg s'ha de

Alfred Bosch es va reunir ahir amb els delegats del govern català a l'exterior a la delegació de l'executiu davant la UE, a Brussel·les ■ MANUEL VILLAGORDO / EFE

mantenir". De moment, des que va accedir al càrrec, el titular català d'exteriors només ha parlat breument per telèfon amb Borrell i també s'han intercanviat "algun missatge", tal com va explicar ell mateix. Tanmateix, es va mostrar disposat a dialogar amb un dels ministres del govern socialista amb una línia més dura contra l'independentisme català.

En aquest sentit, el nou conseller va avisar que "sobretot" cal parlar amb els "oponents", perquè fer-ho amb els "amics" és "relativament fàcil".

Reunió amb Puigdemont

A diferència del seu predecessor, el polític d'ERC va assegurar ahir no tenir cap "complicació" per veure el president Carles Puigdemont, amb qui es

va reunir dimarts a la nit. Bosch va qualificar de "molt cordial" la reunió amb Puigdemont i els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig. Segons ell, "ningú" hi va posar "cap objecció", reconeixent que "potser en altres moments era diferent". Ara bé, va defugir la qüestió de la manca de visites de Maragall al president exiliat. ■

NOU ŠKODA FABIA AMB TOTES LES DECISIONS QUE VULGUIS PRENDRE

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Des de
9.300€*
AMB 4 ANYS DE GARANTIA

El preu anunciat correspon al model ŠKODA Fabia Like 1.0 MPI 55 kW (75 CV)* amb 4 anys de garantia inclosos. PVP recomanat a la Península i les Balears (IVA, transport, impost de matriculació, descompte de marca, de concessionari i bonificació de Volkswagen Finance inclosos). L'oferta inclou descomptes comercials, el pla renova ŠKODA, que és vàlid per a clients particulars que presentin un permís de circulació a nom seu o d'un familiar directe, i un descompte equivalent per valor del nivell de connectivitat "Care Connect". Oferta de finançament vàlida fins al 30/11/2018 per a clients particulars i autònoms que financin mitjançant Volkswagen Finance SA EFC un crèdit mínim de 9.000 € amb una durada i una permanència mínimes de 60 mesos, amb 4 anys de garantia inclosos (per valor de 100€ en el preu de la comunicació). Oferta aplicable a les unitats corresponents a l'ŠKODA Fabia Model Year 2019. Model visualitzat: ŠKODA Fabia Ambition amb opcionals.

Consum combinat de la gamma Fabia: [4,3-4,9] l/100 km. Emissions de CO₂ de la gamma Fabia: [106-111] g/km.

skoda.es

ESERMA MOTOR Avda. Maresme, 5 - Mataró - Tel. 93 741 26 00 - www.esermamotor.com

Economia

Simfonia vitivinícola

PANORAMA • La DO Costers del Segre viu un moment dolç, amb una forta aposta pels vins ecològics i posant bases que n'estimulin l'enoturisme **IDENTITAT** • La gran diversitat de paisatges propicia una interessant oferta de vins i cellers

Eva Pomares
LLEIDA

La recent renovació de la imatge de la DO Costers del Segre n'emfatitza un dels principals trets, la riquesa que li confereix la seva extrema diversitat. Són 4.000 hectàrees de vinya, classificades en 7 subzones, amb enormes

diferències de paisatge, sòls, realitats empresarials, climàtiques i històries agrícoles. En vint anys, la lleidatana ha passat de 6 cellers embotelladors als 37 actuals, amb unes 250 referències de vins, que tenen dues apostes en marxa: la dels ecològics i la sostenibilitat, amb un programa pioner a l'Estat sobre el

80% de la producció; i la consolidació d'una oferta més extensa per fer de l'enoturisme un dels pilars del negoci.

Amb terrers des dels 200 als 700 metres d'altitud i tres paisatges bàsics - la serres de les Garrigues, la plana de Lleida i el Pallars -, aquests vins continentals són saborosos i frescos. La combina-

Cellers com Lagravera elaboren alguns vins en àmfors, la recuperació d'una tècnica ancestral que ara és tendència al vi català ■ E. POMARES

ció de grans empreses a la DO i l'atreviment de cellers amb joves al capdavant que busquen forat amb propostes pròpies en resulten vins competitius. Sara Jové del garriguenc

celler Mas Blanch i Jové considera que "amb vins ecològics i naturals, anem en la direcció correcta". Mas Blanch ha fet una aposta clara per l'enoturisme, amb vins ecològics

i vinculant-se amb el *land art*.

Atraure més visitants també és un dels objectius de Castell del Remei, una de les més antigues finques vitivinícoles del país.

lots de Nadal

vins

caves

conserves
pernils
alimentació gourmet

També
Botiga Online
www.monlacata.com

món la cata
VINITECA CENTRAL DEL MARESME ARENYS DE MUNT

93 793 75 09
Arenys de Munt, 08358, Pg/ Can Jalpí s/n
info@monlacata.cat

whiskys

gins

cerveses

sopars
dinars

Joventut pallaresa

Antics proveïdors de Torres, que té 400 ha. a la DO, estan revitalitzant la subzona Pallars. Aquests vins pirinencs són un món propi, amb joves de famílies pageses ara també als cellers. Al costat, veterans com el celler Vila Corona. Qualitat a la recerca de perfils comuns.

ses són sòlides, però falten més actors turístics d'altres sectors al territori", explica el propietari Tomàs Cusiné. Malgrat això, Cusiné afirma: "Vivim el millor moment en la història de la denominació quant a dinamisme comercial, exportacions i qualitat. La corba és lenta, però ascendent". Enguany, dos cellers de la DO han estat reconeguts amb els premis Vinari al millor vi català (Cèrvoles) i al millor projecte ecològic (Lagravera). També a la plana, Raimat del grup Codorniu posseeix la meitat de les hectàrees de Costers, en un aposta de fa un segle del fundador de les caves per innovar en una zona semidesèrtica. Des de fa quatre anys, el repte és convertir en ecològics tots els vins.

Pels vessants de la Noguera Ribagorçana, el celler Lagrava té la vinya registrada més antiga de Catalunya, plantada el 1889 i de la qual encara se n'elaboren unes 1.200 ampolles. En sols una hectà-

rea, hi conviuen 24 varietats de raïm, de les quals 4 no tenen cap similitud arreu del món. El celler és l'únic de Costers certificat biodinàmic. Intens, meticulós i experimental treball per aconseguir vins amb naturalitat i caràcter: "Tenim un tresor a les vinyes" apunta Sergi Garcia, director. A contracorrent, fa tres dècades que neda el celler L'Olivera, a Vallbona de les Monges. Ecològic primerenc, projecte social, preferència pels blancs i uns dolços per somiar vora un foc. Poc a veure amb Costers del Sió, de la família Porcioles. Mig milió d'ampolles a Balaguer que surten d'una explotació agrícola i ramadera, vedat de caça, ceps vorejats d'alzines i trulls de pedra del segle XI on elaboren vi. "Som un país de paisatges. I de paisatges de vi", resumeix Juan Porcioles. La dificultat de bastir un discurs comú, a través d'un únic estil de vi o una varietat de raïm estrella, a Costers del Segre és una virtut. ■

Rep uns 60.000 visitants i programa activitats tot l'any, entre ceps que conviuen amb la boira i els plataners del canal d'Urgell. "Els cellers estem invertint en turisme. Les ba-

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

**VISITI'NS
S'ESTALVIARÀ MÉS DEL 30%
EN L'ASSEGURANÇA DE VIDA
DEL SEU BANC O CAIXA**

EXEMPLES D'ASSEGURANCES DE VIDA-RISC

Capital de 100.000 € per mort i/o invalidesa:

30 anys	106 €/any
35 anys	132 €/any
40 anys	192 €/any
45 anys	315 €/any

La prima es calcula en cada renovació en funció de l'edat de l'assegurat

Tel. 977 338 557 • Passeig Mata, 22 • REUS
comercial@segurnou.com

L'esclat de l'oli nou ens esquitxa amb qualitat, tradició, salut i el millor sabor del nostre territori.

Vine a gaudir-lo a:
TARRAGONA · Plaça Corsini
Del 30 de novembre al 2 de desembre

www.dopsiurana.com

SIURANA
DENOMINACIÓ D'ORIGEN
PROTEGIDA

 /DOP.Siurana
  /@Dopsiurana
  /@DOP_Siurana

